

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 634

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 530 din 5 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor	2–3
Decizia nr. 561 din 12 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	4–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
119. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea consiliilor de onoare și consiliilor de judecată în unitățile militare din Ministerul Afacerilor Interne, precum și pentru reglementarea unor măsuri în domeniul regimului disciplinar al personalului militar din Ministerul Afacerilor Interne	7–15
ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
7. — Hotărâre privind aprobarea publicării Registrului consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală în Monitorul Oficial al României, Partea I.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 530**

din 5 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1)**din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor**

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 1.670/62/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 478D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care susține că textul de lege criticat nu încalcă, ci, dimpotrivă, chiar susține exercitarea dreptului de petiționare, prevăzut de art. 51 din Constituție, și solicită, prin urmare, respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 31 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.670/62/2015, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor**, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei încheieri prin care Tribunalul Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus aplicarea art. 24 din Legea contenciosului administrativ (constând în aplicarea sancțiunii amenzii în cuantum de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, pentru o anumită perioadă, conducătorilor instituțiilor publice pârâte) pentru neexecutarea unei decizii judecătorești (cu autoritate de lucru judecat) prin care s-a

constatat încălcarea art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, iar pârâții au fost obligați să comunice informațiile solicitate de reclamantă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia arată că dispozițiile legale criticate contravin normelor fundamentale ale art. 1 alin. (5) și ale art. 51, referitoare la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, respectiv la dreptul de petiționare. Pretinsa încălcare are loc „prin neclaritate, duplicitate, incoerență”, în sensul că textul legal vizat nu asigură protecția cetățeanului petent în fața autorităților publice și nu le obligă pe acestea din urmă să răspundă „efectiv, și nu mimat”, în „scris și la obiect, iar nu ocolit/străin/incomplet, să respecte cerința de înscriere a temeiului legal, iar nerespectarea ei să sancționeze actul emis cu o sancțiune juridică efectivă, să conțină elemente reale și efective ale autorității și conducătorilor emitenți semnari.”

6. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** consideră că textul de lege criticat corespunde exigențelor constituționale pretins încălcate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** observă că motivele expuse în susținerea excepției de neconstituționalitate pun în evidență aspecte ce țin de aplicarea și interpretarea legii, de modalitatea concretă în care norma legală a fost aplicată în cazul particular, elemente ce nu intră în competența instanței de contencios constituțional. Pentru aceste motive apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

9. **Avocatul Poporului** arată că Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 are ca obiect reglementarea modului de exercitare de către cetățeni a dreptului de a adresa autorităților și instituțiilor publice petiții formulate în nume propriu, precum și modul de soluționare a acestora, ca expresie a dreptului de petiționare prevăzut de art. 51 din Constituție, stabilind responsabilitățile ce revin autorităților și instituțiilor publice cărora le sunt adresate petiții, precum și termenele în care acestea sunt obligate să soluționeze petițiile. Avocatul Poporului apreciază că autoarea excepției critică, de fapt, lipsa reglementării unor aspecte pe care le consideră esențiale pentru soluționarea petițiilor și care vizează modul de interpretare și de aplicare a prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, ceea ce, însă, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conferă excepției de neconstituționalitate caracter de inadmisibilitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de autoarea excepției ulterior ședinței publice de judecată, dar anterior ședinței de deliberări, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 30 aprilie 2002. Acestea au următorul conținut: *„(1) Autoritățile și instituțiile publice sesizate au obligația să comunice petiționarului, în termen de 30 de zile de la data înregistrării petiției, răspunsul, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă.”*

13. În susținerea excepției sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) și ale art. 51, referitoare la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, respectiv la dreptul de petiționare.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, Curtea reține că acestea prevăd obligația autorităților și instituțiilor

publice sesizate cu o petiție de a răspunde petiționarului în termen de 30 de zile, indiferent dacă soluția este favorabilă sau nefavorabilă. În opinia autoarei excepției, acest text este incomplet, neclar și incoerent, deoarece nu asigură protecția cetățeanului petent în fața autorităților publice și nu le obligă pe acestea din urmă să răspundă „efectiv, și nu mimat”, în „scris și la obiect, iar nu ocolit/străin/incomplet, să respecte cerința de înscriere a temeiului legal, iar nerespectarea ei să sancționeze actul emis cu o sancțiune juridică efectivă, să conțină elemente reale și efective ale autorității și conducătorilor emitenți semnatari.”

15. În considerarea acestor critici, astfel cum au fost formulate în susținerea excepției, Curtea constată că autoarea acesteia este nemulțumită, în realitate, de modalitatea în care autoritatea publică pârâtă în speță, căreia i-a adresat o petiție, a înțeles să-și îndeplinească obligația prevăzută de art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002, context în care apreciază că textul de lege criticat ar fi trebuit să fie mult mai detaliat, în sensul de a obliga autoritatea la un răspuns în scris, cât mai complet, cuprinzător, „nu mimat”.

16. Or, acest aspect nu reprezintă o problemă de constituționalitate în sine a dispozițiilor legale criticate, ci o chestiune de interpretare și aplicare a legii de către autoritățile publice pârâte, asupra căreia, în temeiul art. 126 din Constituție, instanța de judecată are competența exclusivă să se pronunțe cu prilejul soluționării litigiului în cadrul căruia a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 87 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 17 martie 2011, sau Decizia nr. 825 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 12 decembrie 2012).

17. Întrucât aspectele sesizate prin invocarea prezentei excepții de neconstituționalitate excedează competenței Curții Constituționale, urmează ca aceasta să fie respinsă ca inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 1.670/62/2015 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

Prof. univ. dr. **Valer Dorneanu**

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 561

din 12 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali. Excepția a fost ridicată de reclamantul Ioan Todea în Dosarul nr. 5.719/3/2014 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția civilă, formând obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.802 D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 iulie 2016, în prezența mandatarului autorului excepției, domnul Ioan Brîndușe, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, domnul procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 12 iulie 2016, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 9 iulie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 5.719/3/2014, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.** Excepția a fost ridicată de reclamantul Ioan Todea, într-o cauză în care acesta a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul statul român prin Ministerul Finanțelor Publice, obligarea acestuia la plata sumei de 3500 lei, sumă ce a fost depusă cu titlu de garanție pentru participarea la alegerile parlamentare din 9 decembrie 2012.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul criticat nu respectă prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție deoarece este nedemn, nedrept, nedemocratic și antisocial să oblige pe cineva la atingerea unui prag imposibil de atins și care nu are niciun temei constituțional sau legal. Se încalcă și dreptul de proprietate privată, câtă vreme Autoritatea Electorală Permanentă a luat măsuri de „trecere silită a depozitelor candidaților în proprietatea statului”. De asemenea, „lipsa unei fundamentări temeinice a Legii nr. 35/2008, prin neaplicarea art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000” a dus implicit și la nerespectarea art. 29 alin. (7) din lege și, în consecință, la încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, referitoare la obligația de respectare a Constituției, a supremației sale și a legilor. Se mai susține că în structura textului criticat se află susțineri contradictorii. Astfel, deși în prima parte a textului se spune că depozitul se restituie în termen de 14 zile lucrătoare de la data rămânerii definitive a rezultatelor alegerilor [...] partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, care obțin un număr de voturi egal cu cel puțin 2% din voturile valabil exprimate la nivel național, în partea a doua a acestuia se stabilește că depozitul se restituie și organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, altele decât cele care ating pragul electoral, astfel că un candidat al minorității naționale cu doar câteva voturi va putea beneficia de restituirea depozitului. O altă discriminare se referă la candidații independenți, cărora li se cere să obțină pentru restituirea depozitului cel puțin 20% din totalul voturilor valabil exprimate în colegiul în care au candidat contra unor competitori electorali din 3 partide parlamentare, 3 partide neparlamentare și mulți alți candidați ai minorităților naționale aflați pe liste. Având în vedere faptul că partidele neparlamentare nu au primit nicio subvenție de la bugetul de stat, alături de faptul că din Raportul final încheiat de Biroul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului, OSCE/BIDDO Echipa de experți a alegerilor, capitolul IX, Finanțarea partidelor politice, pag. 14, rezultă că partidele de la putere au beneficiat de 18.350 salarii minime pe economie pentru un candidat, în loc de 350 câte erau prevăzute pentru un competitor la funcția de deputat, și 500 pentru fiecare candidat la Senat, deci de peste 52 de ori mai multe decât cele aprobate prin lege pentru un deputat și de peste 36 mai multe decât cele aprobate pentru un senator, rezultă de ce cetățenii de bunăcredință nu au avut nicio șansă să fie aleși și, deci, organele reprezentative care trebuie să exercite suveranitatea poporului român nu sunt alese în mod corect. În consecință, au fost încălcate prevederile art. 16 din Constituție. Mai precizează că persoanele care au candidat din partea Partidului Alianța Socialistă aveau venituri cuprinse între 500 și 1300 lei, situație în care sumele preluate de la deponenți au o valoare însemnată

pentru fiecare competitor. Pierderea acestor bani va duce cu certitudine la restrângerea exercițiului dreptului de a fi ales, încalcându-se astfel prevederile art. 37 din Constituție.

5. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă** reține, cu titlu prealabil, că reclamantul invocă, în esență, o problemă de interpretare și de aplicare a legii la cazul concret de către instanțele de judecată. Or, maniera în care instanțele de judecată interpretează și aplică legea nu poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate. În continuare, instanța opinează că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate. Legiuitorul are competența exclusivă de a institui modalitățile și condițiile de funcționare a sistemului electoral, iar condiția reglementată de dispoziția legală criticată este de natură a-i responsabiliza pe toți cei care se angajează în viața politică, pe candidații care participă la alegerile parlamentare și, în egală măsură, a garanta exercitarea cu bună-credință a dreptului de a fi ales și creșterea credibilității partidelor politice. Invocă Decizia nr. 503/2010 a Curții Constituționale, exemple de drept comparat (Republica Cehă și Slovacia), care consacră soluții legislative similare, precum și dispoziții ale Codului bunelor practici în materie electorală adoptat de Comisia de la Veneția.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** a comunicat punctul său de vedere cu Adresa nr. 5/7447/2016, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 900 din 5 februarie 2016, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Aceasta întrucât Legea nr. 35/2008 a fost abrogată prin Legea nr. 208/2015, iar noua reglementare nu conservă soluția legislativă.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 29 alin. (7) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 13 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

11. Legea nr. 35/2008 a fost abrogată prin art. 123 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 24 iulie 2015. Având în vedere însă considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile art. 29 alin. (7)

din Legea nr. 35/2008, având următorul cuprins: „*Depozitul se restituie în termen de 14 zile lucrătoare de la data rămânerii definitive a rezultatelor alegerilor organizate în circumscripția electorală, numai partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, care obțin un număr de voturi egal cu cel puțin 2% din voturile valabil exprimate la nivel național. Depozitul se restituie și organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, altele decât cele care ating pragul electoral, care obțin un mandat de deputat din partea acestor organizații în condițiile prezentului titlu. Depozitul se restituie și candidaților independenți care obțin cel puțin 20% din voturile valabil exprimate în colegiul uninominal în care au candidat. Sumele care nu se restituie se fac venit la bugetul de stat.*”

12. În susținerea excepției se invocă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul român, art. 4 — *Unitatea poporului și egalitatea între cetățeni*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 37 — *Dreptul de a fi ales* și art. 44 alin. (1) și (4) privitoare la dreptul de proprietate privată.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției critică dispozițiile alin. (7) al art. 29 din Legea nr. 35/2008 referitoare la condițiile de restituire a depozitului constituit în temeiul alin. (5) al aceluiași articol, potrivit căruia „*La depunerea candidaturilor, fiecare partid politic, alianță politică, alianță electorală, organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale, candidat independent trebuie să facă dovada constituirii unui depozit, în contul Autorității Electorale Permanente, cu valoare de 5 salarii minime brute pe țară pentru fiecare candidat.*”

14. Asupra acestui din urmă text de lege, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, în raport cu prevederile constituționale ale art. 4 privind egalitatea între cetățeni, sub aspectul criteriilor de discriminare, ale art. 8 privind pluralismul și partidele politice, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și cele ale art. 37 alin. (1) privind dreptul de a fi ales. Respungând excepțiile de neconstituționalitate invocate, Curtea a reținut, în esență, că „cerința constituirii depozitului având o valoare egală cu 5 salarii minime pe economie, ca o condiție a depunerii candidaturilor, este reglementată prin legea organică în materie electorală, legiuitorul având competența exclusivă de a institui modalitățile și condițiile de funcționare a sistemului electoral, potrivit art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție. Cadrul constituțional al dreptului de a fi ales îl constituie prevederile art. 37 din Constituție, iar prin acte normative de natură organică, legiuitorul detaliază condițiile necesare exercitării în concret a acestui drept și stabilește drepturile electorale procedurale.[...] Condiția reglementată de dispoziția legală criticată este de natură a-i responsabiliza pe toți cei care se angajează în viața politică, pe candidații care participă la alegerile parlamentare, și, în egală măsură, a garanta exercitarea cu bună-credință a dreptului de a fi ales și creșterea credibilității partidelor politice” (Decizia nr. 954 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 12 ianuarie 2013, cu referire și la Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010).

15. Antamând în același context și problematica restituirii depozitului reglementată de textul de lege criticat în prezenta, Curtea a observat că „dispozițiile legale care instituie necesitatea constituirii unui depozit, precum și obligația restituirii acestuia în anumite condiții se regăsesc și în legislația altor state europene și în instrumente internaționale în materie electorală”. Curtea a reținut, cu titlu de exemplu, dispozițiile în materie din Republica Cehă, precum și dispozițiile Codului bunelor practici

în materie electorală — Linii directe și raport explicativ, adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept în cadrul celei de-a 52-a sesiuni plenare (Veneția, 18—19 octombrie 2002), care, la art. 1.3 — Prezentarea candidaturilor, pct. vi, prevede că, în cazul în care este solicitată depunerea unei cauțiuni, aceasta este rambursată dacă respectivul candidat sau partidul depășește un anumit număr de voturi; suma și numărul de voturi cerut nu trebuie să fie excesive.

16. Examinând criticile formulate în prezenta cauză, având în vedere și considerentele deciziilor mai sus menționate, Curtea reține că reglementarea situațiilor și a modului de restituire a depozitului prevăzut de lege este menită să asigure efectivitatea condiției cerută la depunerea candidaturilor, respectiv să asigure responsabilizarea candidaților care participă la alegerile parlamentare, exercitarea cu bună-credință a dreptului de a fi ales și creșterea credibilității partidelor politice. În măsura în care, indiferent de rezultatul obținut în alegeri, s-ar proceda la restituirea depozitului, însăși constituirea lui nu și-ar mai găsi rațiunea. Ca urmare, contrar susținerilor excepției, textul de lege criticat este în concordanță cu principiile instituite de art. 1 alin. (3) din Constituție, statul de drept impunând, între altele, exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților fundamentale.

17. Nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor referitoare la egalitatea în drepturi, câtă vreme textul criticat nu cuprinde nicio discriminare între candidații aflați în aceeași situație juridică. Pretinsa neconcordanță sesizată de autorul excepției în cuprinsul textului este dedusă dintr-o prezentare trunchiată a primei și a celei de-a doua teze, în sensul că nu este avută în vedere circumstanțierea realizată de legiuitor în cea de-a doua teză, care privește numai acele organizații ale cetățenilor aparținând minorităților naționale „care obțin un mandat de deputat din partea acestor organizații” în condițiile legii, iar nu toate organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care au participat la alegeri.

18. Tot astfel, nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți, în corelație cu dispozițiile art. 37 și 44 din Constituție, referitoare la dreptul de a fi ales și dreptul de

proprietate. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, impunerea prin lege a îndeplinirii anumitor condiții pentru exercitarea unui drept constituțional nu constituie o încălcare sau o restrângere a acestuia, ci reflectarea în plan legal a condițiilor prevăzute de Constituție pentru realizarea acestui drept, fără a se putea susține încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție (în același sens, Decizia nr. 765 din 18 decembrie 2014, paragraful 17).

19. Cât privește, în sine, cele două drepturi în discuție, Curtea constată, mai întâi, că, referitor la alegeri, art. 73 alin. (3) lit. a) din Constituție stabilește că sistemul electoral se reglementează prin lege organică. Așadar, constituantul a lăsat în seama legiuitorului ordinar libertatea de a stabili regulile de organizare și de desfășurare a procesului electoral, modalitățile concrete de exercitare a dreptului de vot și a dreptului de a fi ales, cu respectarea condițiilor impuse de Constituție. Condițiile de fond și de formă pe care o persoană trebuie să le îndeplinească pentru exercitarea dreptului de a fi ales sunt prevăzute, la nivel constituțional, de art. 16 alin. (3), art. 37 și 40, precum și, la nivelul legislației infraconstituționale, de norme cuprinse în aceleași legi electorale, care se subordonează condițiilor generale constituționale și le dezvoltă, totodată, după criteriul funcției publice electivă pentru care sunt organizate respectivele alegeri (a se vedea Decizia nr. 61 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 3 februarie 2010). Îndeplinirea condiției constituirii unui depozit la depunerea candidaturilor, precum și a modalităților de restituire a acestuia intră în marja de apreciere a legiuitorului, acordată de textele constituționale de referință. Tot astfel, dreptul de proprietate nu este un drept absolut, art. 44 alin. (1) din Constituție statuând în acest sens că „*Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*”. Or, depunerea unei sume corespunzătoare a 5 salarii minime pe economie și nerestituirea acesteia în situația în care candidații nu obțin un număr minim de voturi în alegeri constituie o limitare rezonabilă a dreptului de proprietate privată, în raport cu obiectivul urmărit, și anume exercitarea în bune condiții a procesului electoral, corespunzător unui interes general major.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ioan Todea în Dosarul nr. 5.719/3/2014 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 29 alin. (7) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea consiliilor de onoare și consiliilor de judecată în unitățile militare din Ministerul Afacerilor Interne, precum și pentru reglementarea unor măsuri în domeniul regimului disciplinar al personalului militar din Ministerul Afacerilor Interne

Având în vedere prevederile art. 35 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea consiliilor de onoare și consiliilor de judecată în unitățile militare din Ministerul Afacerilor Interne, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Comandanții/Șefii unităților militare dispun de prerogativa disciplinară, astfel:

a) acordă recompense, în scopul recunoașterii publice a meritelor personalului militar care se evidențiază în mod deosebit în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și a misiunilor, precum și pentru motivarea acestuia în vederea obținerii unor rezultate superioare în activitatea profesională;

b) aplică sancțiuni disciplinare, potrivit legii, personalului militar din subordine ori de câte ori constată că acesta a săvârșit o abatere disciplinară, în mod direct sau pe baza rezultatului cercetării disciplinare prealabile ori a hotărârilor consiliilor de onoare sau ale consiliilor de judecată, după caz, în condițiile prezentului ordin.

(2) Recompensele se acordă de către comandanții/șefii unităților militare care au competența de numire în funcție a personalului militar, din proprie inițiativă sau la propunerea comandanților/șefilor personalului militar care nu au competență de numire în funcție a acestuia ori, după caz, de către șefii ierarhici superiori ai acestora, care au competență de gestiune a resurselor umane.

(3) Sancțiunile disciplinare se aplică de către comandanții/șefii unităților militare care au competență de gestiune a resurselor umane și au dispus cercetarea prealabilă a personalului militar, trimiterea în fața consiliului de onoare sau

trimiterea în fața consiliului de judecată, după caz, respectiv de către șefii unităților ierarhic superioare care soluționează contestațiile formulate împotriva sancțiunilor disciplinare, în condițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prevederile capitolului I—IV și VII din anexa la Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.64/2013 pentru aprobarea Regulamentului disciplinei militare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 și 399 bis din 3 iulie 2013, se aplică și militarilor din Ministerul Afacerilor Interne, cu excepția dispozițiilor care reglementează în materii ce fac obiectul prezentului ordin.

Art. 4. — Prevederile prezentului ordin sunt incidente cadrelor militare în activitate, soldaților și gradaților profesioniști, rezerviștilor pe timpul concentrării sau mobilizării, elevilor și studenților înmatriculați pe locurile destinate formării inițiale a personalului militar din instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 400/2004 privind regimul disciplinar al personalului din Ministerul Afacerilor Interne¹, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 116 din 24 iulie 2013 privind reglementarea unor măsuri în domeniul regimului disciplinar al militarilor din Ministerul Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, 461 din 25 iulie 2013.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 9 august 2016.
Nr. 119.

¹ Ordinul nr. 400/2004 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

REGULAMENT

**privind organizarea și funcționarea consiliilor de onoare și consiliilor de judecată
în unitățile militare din Ministerul Afacerilor Interne**

CAPITOLUL I

Organizarea și funcționarea consiliilor de onoare

SECȚIUNEA 1

Organizarea consiliilor de onoare

Art. 1. — (1) Consiliile de onoare se constituie la nivelul unităților militare în care efectivul este de minimum 15 cadre militare, precum și la nivelul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Consiliile de onoare prevăzute la alin. (1) se constituie separat, unul pentru corpul ofițerilor și unul pentru corpul maiștrilor militari și subofițerilor.

(3) În situația în care efectivul existent în unitatea militară nu permite constituirea de consilii separate pentru ofițeri și pentru maiștri militari și subofițeri, se constituie un singur consiliu de onoare.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), atunci când consiliul de onoare analizează abaterile săvârșite de maiștri militari sau subofițeri, în compunerea acestuia intră un maestru militar sau subofițer.

(5) La nivelul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne consiliul de onoare se constituie pentru fiecare caz în parte.

Art. 2. — (1) Cadrele militare sunt trimise în fața consiliului de onoare constituit la nivelul unităților din care fac parte.

(2) Prin excepție de la alin. (1), cadrele militare sunt trimise în fața consiliului de onoare constituit la nivelul eşalonului superior când:

a) efectivul existent nu permite constituirea consiliului de onoare la nivelul unităților din care fac parte;

b) membrii consiliului de onoare constituit la nivelul unităților din care fac parte nu au gradul cel puțin egal cu al acestora;

c) îndeplinesc funcția de inspector general/comandant/șef de unitate/adjuncți ai acestora.

(3) Cadrele militare detașate la alte unități din Ministerul Afacerilor Interne sunt trimise în fața consiliilor de onoare constituite la nivelul unităților din care fac parte, la propunerea comandanților/șefilor unităților unde sunt detașate.

(4) Cadrele militare numite în statul „M” cu posturi civile din structurile de specialitate ale Administrației prezidențiale, Senat, Guvern, ministere și alte organe centrale de specialitate care se încadrează cu specialiști militari și funcționari publici cu statut special detașați de la Ministerul Afacerilor Interne, denumit în continuare *statul „M”*, ori în statul „S” — Statul de organizare al posturilor pentru încadrarea personalului din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară misiuni în străinătate, denumit în continuare *statul „S” al Ministerului Afacerilor Interne*, care constituie anexe la Statul de organizare al Direcției generale management resurse umane, sunt trimise în fața consiliilor de onoare constituite la nivelul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne.

(5) Cadrele militare numite în statul „S” al inspectoratelor generale sunt trimise în fața consiliilor de onoare constituite la nivelul acestora.

(6) Cadrele militare care urmează cursuri sau susțin examene de carieră în instituțiile de formare ale Ministerului Afacerilor Interne sunt trimise în fața consiliilor de onoare constituite la nivelul unităților din care fac parte, la propunerea

comandanților/șefilor instituțiilor de formare ale Ministerului Afacerilor Interne în care urmează cursuri sau susțin examene de carieră.

Art. 3. — Consiliul de onoare are în componență 3 membri titulari, dintre care, de regulă, cel puțin unul are studii juridice, precum și 2 membri supleanți, din rândul:

a) ofițerilor, pentru consiliul de onoare al acestora, dintre care, de regulă, 2 membri titulari și un membru supleant trebuie să fie ofițeri cu grade superioare;

b) ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor, pentru consiliul de onoare al maiștrilor militari și subofițerilor, dintre care 2 membri titulari și un membru supleant trebuie să fie ofițeri.

Art. 4. — (1) Membrii consiliilor de onoare se aleg pentru o perioadă de 3 ani, de regulă în luna ianuarie.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) în instituțiile militare de învățământ membrii consiliilor de onoare se aleg în prima lună a anului de învățământ.

Art. 5. — (1) Cadrele militare propuse pentru a fi alese în consiliile de onoare trebuie să fie apreciate pentru integritatea morală, competență profesională și credibilitate.

(2) Nu pot fi propuse pentru a fi alese în consiliile de onoare cadrele militare aflate în următoarele situații:

a) îndeplinesc funcția de comandant/șef al unității sau sunt înlocuitori legali ai acestuia;

b) ocupă funcția de consilier juridic sau îndeplinesc atribuții de consilier juridic în/pentru unitatea la nivelul căreia se constituie consiliul de onoare;

c) ocupă funcția de ofițer psiholog sau îndeplinesc atribuții de asistență psihologică în/pentru unitatea la nivelul căreia se constituie consiliul de onoare;

d) se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare;

e) se află în curs de cercetare prealabilă ori în analiza consiliului de judecată/onoare;

f) împotriva acestora a fost dispusă începerea urmăririi penale, se află în faza de judecată sau au fost condamnați prin hotărâre judecătorească la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării pedepsei ori la pedeapsa amenzii penale pentru infracțiuni săvârșite din culpă ori față de acestea s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

Art. 6. — (1) Membrii consiliilor de onoare se aleg în adunări ale cadrelor militare, la care participă și comandantul/șeful unității.

(2) La adunările în care se aleg membrii consiliilor de onoare ale ofițerilor participă numai ofițerii, iar la cele în care se aleg consiliile de onoare ale maiștrilor militari și subofițerilor participă cadrele militare cu astfel de grade, precum și un număr de ofițeri, ca invitați, stabiliți de comandantul/șeful unității.

(3) Adunările sunt valabile numai dacă la acestea iau parte cel puțin jumătate plus unu din numărul cadrelor militare pentru care se alege consiliul de onoare.

(4) Adunările cadrelor militare pentru alegerea membrilor consiliilor de onoare se desfășoară astfel:

a) comandantul/șeful unității deschide adunarea și comunică scopul pentru care a fost convocată; se alege apoi, prin vot deschis, un prezidiu format din 3—5 membri, propuși dintre participanți, care să conducă lucrările adunării. Unul din membrii acestuia va redacta și procesul-verbal. Comandantul/Șeful unității nu poate fi ales în prezidiu;

b) participanții la adunare fac propuneri de candidați pentru membrii titulari și, separat, pentru membrii supleanți; candidaturile propuse se supun, pe rând, discuției adunării. În cazul când sunt obiecții asupra unei propuneri, participanții hotărăsc prin vot deschis, cu majoritate simplă, dacă cel propus se trece sau nu pe lista de candidați;

c) se alege, prin vot deschis, o comisie pentru numărarea voturilor, formată din 3—5 membri dintre participanții care nu figurează pe lista de candidați, din care unul este ales președinte;

d) se trece la alegerea, prin vot secret, a membrilor titulari și supleanți ai consiliului de onoare. Pentru a fi declarat ales, candidatul propus trebuie să întrunească majoritatea simplă a voturilor exprimate;

e) rezultatul alegerilor se consemnează într-un proces-verbal care este citit, în fața adunării, de către președintele comisiei de numărare a voturilor. Componenta consiliilor de onoare se consemnează în ordinul de zi pe unitate.

(5) Președintele consiliului de onoare este, de drept, cel mai mare în grad, la grad egal, cel mai mare în funcție, iar la funcții egale, cel mai vechi în funcție dintre membrii titulari ai consiliului.

Art. 7. — (1) Pe locurile de membri titulari, devenite vacante, președintele consiliului de onoare numește membrii supleanți, iar în locul acestora sunt aleși alți membri.

(2) Membrii consiliilor de onoare care comit fapte incompatibile cu calitatea pe care o au sunt înlocuiți astfel:

- a) cu membri supleanți, în cazul membrilor titulari;
- b) cu alte cadre militare, în cazul membrilor supleanți.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2) lit. b), membrii supleanți ai consiliilor de onoare sunt aleși în condițiile art. 6 în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la apariția situației.

(4) În situația în care membri titulari ai consiliilor de onoare nu pot fi înlocuiți în condițiile alin. (2) lit. a), prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 8. — (1) Membrii consiliilor de onoare constituite la nivelul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne sunt numiți prin ordin al ministrului afacerilor interne, la propunerea secretarului de stat/secretarului general care coordonează activitatea structurii din care face parte cadrul militar trimis în fața consiliului de onoare.

(2) Dispozițiile art. 3, 5, art. 6 alin. (5) și art. 7 se aplică în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a 2-a

Funcționarea consiliilor de onoare

Art. 9. — (1) Comandantul/Șeful unității care, pe orice cale, a luat cunoștință de săvârșirea uneia sau mai multor fapte care pot constitui abateri disciplinare sau care a primit un raport scris de cadrele militare care se consideră lezate în onoarea și demnitatea lor emite un ordin/o dispoziție prin care desemnează un ofițer pentru cercetarea prealabilă, denumit în continuare *ofițer desemnat*.

(2) În ordinul/dispoziția prevăzută la alin. (1) se nominalizează și cadrul militar cercetat, precum și, după caz, un ofițer care să ajute la efectuarea cercetării.

(3) Ordinul/Dispoziția prevăzută la alin. (1) se aduce la cunoștința ofițerului desemnat și a celui care ajută la efectuarea cercetării, pe bază de semnătură, prin grija structurii de resurse umane, iar cadrului militar cercetat, prin grija ofițerului desemnat.

(4) Ofițerii desemnați, de regulă, se nominalizează dintre ofițerii cu studii juridice și sunt cel puțin egali în grad sau în funcție cu cadrul militar cercetat.

(5) Ofițerii desemnați nu pot fi din rândul cadrelor militare care:

a) au calitatea de șef nemijlocit sau subordonat al cadrului militar cercetat;

b) ocupă funcția de consilier juridic sau îndeplinesc atribuții de consilier juridic în/pentru unitatea în care își desfășoară activitatea cadrul militar cercetat;

c) ocupă funcția de ofițer psiholog sau îndeplinesc atribuții de asistență psihologică în/pentru unitatea în care își desfășoară activitatea cadrul militar cercetat;

d) au calitatea de soț, rudă sau afin, până la gradul al patrulea inclusiv, cu cadrul militar cercetat ori se află într-o altă situație de conflict de interese prevăzută de lege;

e) se află în curs de cercetare prealabilă ori în analiza consiliului de judecată/onoare;

f) sunt sub efectul unei sancțiuni disciplinare;

g) împotriva acestora a fost dispusă începerea urmărilor penale, se află în faza de judecată sau au fost condamnați prin hotărâre judecătorească la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării pedepsei ori la pedeapsa amenzii penale pentru infracțiuni săvârșite din culpă ori față de acestea s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă;

h) au făcut sesizări împotriva celui cercetat;

i) sunt parte (ei sau rudele lor până la gradul al patrulea inclusiv) într-un proces contra celui cercetat;

j) sunt membri titulari sau supleanți ai consiliului de onoare.

(6) Dispozițiile alin. (5) se aplică și cu privire la desemnarea ofițerului nominalizat să ajute la efectuarea cercetării prealabile.

Art. 10. — Cercetarea prealabilă, denumită în continuare *cercetare*, are ca scop stabilirea existenței/inexistenței abaterii disciplinare și a vinovăției, cu privire la aspectele sesizate sau cunoscute, la cauzele și împrejurările concrete în care acestea s-au produs.

Art. 11. — (1) Ofițerul desemnat efectuează cercetarea și întocmește dosarul cauzei, pe care îl prezintă comandantului/șefului unității militare, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data numirii prin ordin/dispoziție.

(2) Pentru motive temeinice, termenul poate fi prelungit cu cel mult 5 zile lucrătoare la solicitarea ofițerului desemnat, cu aprobarea comandantului/șefului care a emis ordinul/dispoziția.

(3) În situația în care pe parcursul cercetării cadrul militar cercetat absentează în mod justificat — misiune, spitalizare, concediu, permisie ori în situații de forță majoră —, ofițerul desemnat încheie un proces-verbal, care se introduce în dosarul cauzei, termenul prevăzut la alin. (1) fiind suspendat până la data încetării situației.

Art. 12. — (1) În vederea întocmirii dosarului cauzei, ofițerul desemnat poate solicita, în scris, copii ale acelor acte care pot constitui probe pentru aflarea adevărului cu privire la existența sau inexistența abaterii disciplinare, gravitatea și condițiile care au cauzat sau au favorizat săvârșirea acesteia.

(2) Pe timpul cercetării, cu respectarea prevederilor legale, se pot desfășura următoarele activități: verificarea unor înscrisuri, inclusiv privind activitatea desfășurată anterior de cadrul militar cercetat; constatarea, la fața locului, a unor situații de fapt; inventarieri, audierea altor persoane, controale financiar-contabile, ridicări de înscrisuri, precum și alte activități necesare lămurii cauzei.

(3) Ofițerul desemnat are obligația de a asculta punctul de vedere al cadrului militar cercetat.

(4) Cadrele militare cercetate, precum și persoanele audiate au obligația de a da note explicative.

Art. 13. — La finalizarea cercetării, ofițerul desemnat întocmește un referat care cuprinde, în mod obligatoriu:

- a) numărul ordinului/dispoziției prin care a fost desemnat cu efectuarea cercetării;
- b) descrierea faptei sesizate și cadrele militare implicate;
- c) procedeele și modalitățile de verificare;
- d) prevederile legale încălcate de cadrul militar și încadrarea juridică a faptelor reținute, cu indicarea probelor și a dovezilor pe care se întemeiază;
- e) cauzele și condițiile care au generat și au favorizat comiterea abaterilor;
- f) modul de comportare anterioară a cadrului militar cercetat;
- g) sancțiunile aplicate neradiate și recompensele acordate pe parcursul carierei cadrului militar cercetat;
- h) concluziile privind existența sau inexistența aspectelor sesizate și a vinovăției cadrului militar cercetat;
- i) alte date și elemente apreciate ca necesare, după caz.

Art. 14. — (1) Dosarul cauzei trebuie să cuprindă:

- a) opis privind documentele existente în dosarul cauzei;
- b) materialul de sesizare a faptei care face obiectul cercetării sau, după caz, cererea formulată în scris de cadrele militare care se consideră lezate în onoarea și demnitatea lor;
- c) copia ordinului/dispoziției de numire a ofițerului desemnat;
- d) referatul întocmit de ofițerul desemnat;
- e) nota explicativă a cadrului militar cercetat sau, după caz, procesul-verbal întocmit de ofițerul desemnat, prin care se menționează refuzul întocmirii notei;
- f) note explicative ale persoanelor audiate;
- g) actele întocmite/administrate pe parcursul cercetării;
- h) dovada de luare la cunoștință de către cadrul militar cercetat a conținutului ordinului/dispoziției prevăzut(e) la art. 9 alin. (1) sau, după caz, procesul-verbal întocmit de ofițerul desemnat, prin care se menționează refuzul luării la cunoștință.

(2) Documentele din dosarul cauzei trebuie să fie, în mod obligatoriu, date și semnate.

(3) Dosarul cauzei, constituit potrivit alin. (1), se înregistrează la structura de secretariat.

Art. 15. — (1) Dacă în cadrul desfășurării cercetării sunt identificate și alte abateri disciplinare, săvârșite de același cadru militar sau de alte cadre militare din cadrul unității, comandantul/șeful unității care a dispus efectuarea cercetării poate dispune, prin ordin/dispoziție, extinderea cercetării acestora.

(2) În situația în care sunt identificate și cadre militare din afara unității, ofițerul desemnat aduce la cunoștința comandantului/șefului unității această situație, care este obligat să îi sesizeze în scris pe comandantul/șefii unităților din care fac parte cadrele militare respective, în vederea dispunerii măsurilor legale, potrivit competențelor.

Art. 16. — (1) După efectuarea cercetării, dosarul cauzei se prezintă comandantului/șefului unității care a dispus-o sau înlocuitorului legal al acestuia, cel târziu în ziua următoare, care poate lua una dintre următoarele măsuri:

- a) clasarea dosarului, în cazul inexistenței faptei, constatării nevinovăției cadrului militar cercetat, prescrierii faptei sau în situația trecerii în rezervă a cadrului militar cercetat;
- b) restituirea motivată a dosarului pentru completarea cercetării, cu indicarea elementelor concrete suplimentare, necesare lămuririi cauzei;
- c) aplicarea avertismentului sau muștrării scrise;
- d) trimiterea cadrului militar cercetat în fața consiliului de onoare.

(2) În situația dispunerii măsurilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și c), dosarul cauzei va fi introdus în dosarul personal al cadrului militar cercetat.

(3) În situația dispunerii măsurii prevăzute la alin. (1) lit. d), comandantul/șeful unității emite ordinul/dispoziția de trimitere în fața consiliului de onoare, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare.

(4) Ordinul/Dispoziția de trimitere în fața consiliului de onoare se transmite, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la emitere, prin grija structurii de resurse umane:

- a) președintelui și membrilor consiliului de onoare constituit la nivelul unității, împreună cu dosarul cauzei sau, după caz, ministrului afacerilor interne în vederea constituirii consiliului de onoare/comandantului/șefului eșalonului superior pentru sesizarea consiliului de onoare constituit la nivelul acestuia;
- b) comandantului/șefului unității din care face parte cadrul militar trimis în fața consiliului de onoare sau celui la care se află detașat sau pus la dispoziție, după caz;
- c) ofițerului desemnat;
- d) cadrului militar trimis în fața consiliului de onoare, pe bază de semnătură.

În situația în care cadrul militar refuză să semneze de luare la cunoștință și de primire a ordinului/dispoziției de trimitere în fața consiliului de onoare se încheie un proces-verbal, care se introduce în dosarul cauzei.

(5) În situația în care cadrul militar trimis în fața consiliului de onoare absentează în mod justificat — misiune, spitalizare, concediu, permisie ori în situații de forță majoră — se încheie un proces-verbal, care se introduce în dosarul cauzei, termenul de comunicare către acesta, prevăzut la alin. (4), urmând să curgă de la data încetării acestei situații.

SECȚIUNEA a 3-a

Activitatea consiliilor de onoare

Art. 17. — (1) Consiliul de onoare își desfășoară activitatea de la momentul comunicării președintelui acestuia a ordinului/dispoziției de trimitere a cadrului militar în fața consiliului de onoare.

(2) Cauza se analizează de către membrii titulari ai consiliului de onoare.

Art. 18. — (1) Membrii consiliului de onoare au obligația să se abțină de la desfășurarea activităților în cadrul consiliului pentru un anumit caz, dacă se află în următoarele situații:

- a) au făcut sesizări împotriva celui trimis în fața consiliului;
- b) au calitatea de șef nemijlocit sau subordonat al cadrului militar cercetat;
- c) sunt rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv cu cel trimis în fața consiliului;
- d) sunt creditori sau debitori ai celui trimis în fața consiliului;
- e) sunt parte (ei sau rudele lor până la gradul al patrulea inclusiv) într-un proces contra celui trimis în fața consiliului;
- f) urmează să se prezinte ca martori în ședința de judecată.

(2) Cadrul militar chemat în fața consiliului de onoare are dreptul să ceară recuzarea membrilor din compunerea consiliului pentru situațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Cererea de recuzare sau declarația de abținere se face în scris, în termen de 24 de ore de la luarea la cunoștință a ordinului/dispoziției de trimitere în fața consiliului de onoare, și trebuie să fie temeinic argumentată.

(4) Președintele consiliului de onoare va stabili, în termen de maximum două zile lucrătoare de la depunerea cererii de recuzare ori a declarației de abținere, dacă acestea sunt sau nu întemeiate, consemnând ulterior hotărârea luată într-un proces-verbal care se introduce în dosarul cauzei.

(5) Membrii titulari în privința cărora a fost admisă declarația de abținere sau cererea de recuzare, precum și membrii titulari care nu pot participa la ședința de analiză din motive temeinice (misiuni, concedii etc.) sunt înlocuiți de către președintele consiliului de onoare cu membrii supleanți, în termen de 3 zile lucrătoare de la data soluționării cererii de recuzare ori a declarației de abținere.

(6) În cazul când nici membrii supleanți nu îndeplinesc condițiile pentru a fi titulari, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data ședinței, se procedează la alegerea, prin vot deschis, a altor membri titulari ai consiliului, numai pentru analiza respectivelor cauze.

(7) În situația în care analiza cauzei nu se poate realiza nici în condițiile alin. (6), devin aplicabile prevederile art. 2 alin. (2) lit. a) și b).

(8) Recuzarea sau abținerea președintelui consiliului de onoare se soluționează de persoana care a emis ordinul/dispoziția de trimitere în fața consiliului de onoare, prin rezoluție scrisă pe cererea de recuzare ori declarația de abținere. Prevederile alin. (4)—(7) se aplică în mod corespunzător.

Art. 19. — (1) Ședința consiliului de onoare se ține în cel mult 15 zile lucrătoare de la momentul comunicării președintelui a ordinului/dispoziției de trimitere a cadrului militar în fața consiliului de onoare sau, după caz, de la data luării la cunoștință, în condițiile art. 16 alin. (5), a acestuia de către cadrul militar trimis în fața consiliului, timp în care dosarul va fi studiat de membrii consiliului.

(2) Pe timpul studierii dosarului, precum și în vederea pregătirii desfășurării ședinței, membrii consiliului de onoare pot solicita consilierilor juridici asistență juridică.

(3) Data și ora începerii ședinței se stabilesc de președintele consiliului de onoare și se comunică în scris membrilor, ofițerului desemnat și cadrului militar trimis în fața consiliului.

(4) Persoanele care au dat note explicative pe timpul cercetării, ale căror declarații verbale în fața consiliului sunt necesare, vor fi încunoștințate în scris, în timp util, asupra datei și locului ședinței, prezența acestora fiind obligatorie.

Art. 20. — Conținutul dosarului se aduce la cunoștința cadrului militar trimis în fața consiliului de onoare de către președintele acestuia, pe bază de semnătură, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data desfășurării ședinței consiliului de onoare.

Art. 21. — (1) În scopul exercitării dreptului la apărare, cadrul militar trimis în fața consiliului de onoare are dreptul:

- a) să solicite administrarea de probe în apărarea sa;
- b) să depună orice înscrisuri doveditoare pe care le deține, inclusiv rapoarte personale;
- c) să noteze date și informații din dosar care nu sunt clasificate potrivit legii.

(2) Președintele consiliului de onoare întocmește un proces-verbal, în care consemnează condițiile în care a fost asigurat accesul la documentele din dosar, care se prezintă pentru semnare și cadrului militar trimis în fața consiliului de onoare.

(3) În procesul-verbal se consemnează și situațiile în care consultarea actelor dosarului sau doar a unora dintre acestea nu a fost posibilă din cauza neîndeplinirii condițiilor privind accesul la informații clasificate.

Art. 22. — Prezența cadrului militar chemat în fața consiliului de onoare la data stabilită pentru desfășurarea ședinței acestuia este obligatorie. Atunci când se constată absența justificată a celui în cauză (misiune, spitalizare, concediu, permisie ori în situații de forță majoră), se încheie un proces-verbal, care se introduce în dosarul cauzei, termenul prevăzut la art. 19 alin. (1) fiind suspendat, urmând ca ședința să se stabilească într-un termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data încetării situației.

Art. 23. — În situația în care absența persoanelor prevăzute la art. 19 alin. (4), respectiv a cadrului militar trimis în fața consiliului de onoare este nejustificată, ședința consiliului de onoare se desfășoară în lipsa acestora, specificându-se această situație în procesul-verbal al ședinței.

Art. 24. — (1) Pentru asigurarea efectului preventiv și educativ al activității consiliilor de onoare, la ședințele acestora pot asista toate cadrele militare prezente în unitatea respectivă, care sunt cel puțin egale în grad cu cel trimis în fața consiliului.

(2) Martorii se introduc, pe rând, în sală și rămân numai după ce au fost audiați, dacă îndeplinesc condițiile de a asista la dezbateri.

(3) Membrii consiliului de onoare care se abțin sau sunt recuzați pot asista la ședință, dar nu au dreptul să pună întrebări sau să influențeze în vreun fel hotărârea consiliului de onoare.

Art. 25. — La începutul ședinței, președintele consiliului de onoare atrage atenția membrilor să își dea votul fără patimă și prejudecăți, îndeplinindu-și datoria de conștiință ca păstrători ai onoarei și demnității militare. În numele acelorași valori morale, înainte de a fi audiați, martorilor li se va cere să spună numai adevărul și să nu ascundă nimic din ceea ce cunosc.

Art. 26. — (1) În deschiderea ședinței președintele consiliului de onoare dă cuvântul ofițerului desemnat, care prezintă referatul întocmit de către acesta. În continuare, se dă cuvântul cadrului militar trimis în fața consiliului pentru a-și prezenta poziția față de faptele reținute în sarcina sa, precum și eventualele probe pregătite în apărare.

(2) Se trece la audierea cadrului militar trimis în fața consiliului, apoi la audierea martorilor. Întrebările adresate acestora se pun numai de către membrii consiliului prin sau cu acordul președintelui acestuia. În același mod cel trimis în fața consiliului de onoare poate cere lămuriri martorilor.

(3) Dacă în ședința de analiză rezultă necesitatea completării dosarului cu noi probe, consiliul de onoare poate amâna analiza pentru o altă ședință, amânare care se face o singură dată pentru cel mult 10 zile lucrătoare.

(4) Lucrările ședinței consiliului de onoare se consemnează de unul din membrii consiliului de onoare desemnat de către președinte, într-un proces-verbal semnat de membrii consiliului.

(5) Președintele declară dezbaterile încheiate, iar membrii consiliului de onoare care au analizat cazul se retrag pentru deliberare și adoptarea hotărârii.

(6) În luarea hotărârii, consiliul de onoare va avea în vedere caracterul și gravitatea abaterii, împrejurările în care a fost săvârșită, consecințele acesteia, comportarea anterioară a celui în cauză etc.

(7) Consiliul de onoare ia hotărârea astfel: fiecare membru, începând cu cel mai mic în grad, iar la grade egale cu cel mai nou în grad, propune una dintre soluțiile prevăzute la art. 27, adoptându-se hotărârea propusă de majoritatea membrilor consiliului.

(8) Hotărârea va conține descrierea pe scurt a abaterii săvârșite, concluziile rezultate, propunerea fiecărui membru al consiliului și decizia luată.

(9) Hotărârea se semnează de membrii consiliului care au analizat cauza.

(10) După adoptare, hotărârea va fi adusă imediat la cunoștința celui trimis în fața consiliului, sub semnătură, de către președintele consiliului de onoare, în prezența cadrelor militare care au participat la ședința consiliului.

SECȚIUNEA a 4-a

Hotărârea consiliilor de onoare

Art. 27. — Consiliile de onoare adoptă o hotărâre care cuprinde una dintre următoarele soluții:

- a) fapta sesizată nu constituie abatere de la disciplina militară;
- b) fapta sesizată constituie abatere de la disciplina militară, cu propunere de aplicare a uneia dintre sancțiunile disciplinare

prevăzute la art. 33 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*;

c) fapta sesizată constituie abatere de la disciplina militară, cu propunere de trimitere a celui în cauză în fața consiliului de judecată, când faptele săvârșite sunt de natura sau gravitatea celor ce intră în competența acestuia.

Art. 28. — Hotărârea adoptată, procesul-verbal al ședinței, precum și documentele rezultate în urma desfășurării activității consiliului de onoare completează dosarul cauzei constituit în condițiile art. 14 alin. (1), care se prezintă în termen de două zile lucrătoare comandantului/șefului unității care a dispus trimiterea cadrului militar în fața consiliului de onoare sau înlocuitorului legal al acestuia.

Art. 29. — În termen de 10 zile de la prezentarea hotărârii potrivit art. 28, comandantul/șeful unității poate lua una dintre următoarele măsuri:

a) înfirmarea în scris a hotărârii adoptate, dacă au fost încălcate prevederile de procedură cuprinse în prezentul regulament, și restituirea motivată a dosarului în vederea reanalizării de către consiliul de onoare;

b) clasarea dosarului, în cazul adoptării soluției prevăzute la art. 27 lit. a);

c) aplicarea sancțiunii disciplinare propuse sau a uneia mai ușoară, în cazul adoptării soluției prevăzute la art. 27 lit. b);

d) trimiterea în fața consiliului de judecată, în cazul adoptării soluției prevăzute la art. 27 lit. c).

Art. 30. — (1) În cazul dispunerii măsurii prevăzute la art. 29 lit. a), cauza se reanalizează de către consiliul de onoare, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare.

(2) În cazul dispunerii măsurii prevăzute la art. 29 lit. c), dosarul cauzei se înaintează structurii de resurse umane, în vederea întocmirii ordinului/dispoziției de sancționare.

(3) În cazul dispunerii măsurii prevăzute la art. 29 lit. d), comandantul/șeful unității constituie consiliul de judecată, iar dosarul cauzei se transmite acestuia în termen de cel mult 3 zile lucrătoare.

(4) În situația în care consiliul de judecată nu se constituie la nivelul unității, dosarul cauzei se înaintează ierarhic comandantului/șefului eșalonului la care se va constitui consiliul de judecată, în termen de 5 zile lucrătoare, însoțit de un raport în care menționează și punctul său de vedere motivat. Comandanții/Șefii eșaloanelor superioare dispun constituirea consiliului de judecată, iar dosarul cauzei se transmite acestuia.

Art. 31. — (1) Ordinul/Dispoziția de sancționare trebuie să cuprindă:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară și încadrarea juridică a acesteia;

b) precizarea prevederilor legale încălcate de către cadrul militar;

c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate;

d) sancțiunea disciplinară și temeiul legal în baza căruia aceasta se aplică;

e) termenul în care sancțiunea disciplinară poate fi contestată și persoana competentă să soluționeze contestația, după caz;

f) instanța competentă la care poate fi contestat actul administrativ prin care s-a dispus sancțiunea disciplinară;

g) alte date și elemente apreciate ca necesare, după caz.

(2) Cadrului militar sancționat disciplinar i se comunică ordinul/dispoziția de sancționare, prin grija structurii de resurse umane, de regulă, prin înmănare cu semnătură de primire, la sediul unității în care acesta își desfășoară activitatea sau la domiciliul/reședința acestuia.

(3) Ordinul/Dispoziția de sancționare clasificat/clasificată potrivit legii se aduce la cunoștință cadrului militar sancționat disciplinar prin intermediul structurii de resurse umane din unitatea în care își desfășoară activitatea. În acest caz, se întocmește un proces-verbal privind modalitatea de comunicare.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea consiliilor de judecată

SECȚIUNEA 1

Organizarea consiliilor de judecată

Art. 32. — Consiliile de judecată se constituie, pentru fiecare caz ce urmează a fi judecat, la nivelul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne/unităților militare în care sunt constituite consiliile de onoare în condițiile art. 1, prin ordin al ministrului afacerilor interne, la propunerea secretarului de stat care coordonează activitatea structurii din care face parte cadrul militar care urmează să fie judecat/ordin/dispoziție al/a comandanților/șefilor.

Art. 33. — În situația în care se impune judecarea generalilor și amiralilor, precum și a ofițerilor a căror numire în funcție intră în competența ministrului afacerilor interne, consiliul de judecată se numește prin ordin al ministrului afacerilor interne, la propunerea secretarului de stat care coordonează activitatea structurii din care face parte cadrul militar care urmează să fie judecat.

Art. 34. — (1) Consiliile de judecată se compun din 3 membri, apreciați pentru integritatea morală, competență profesională și credibilitate, dintre care cel puțin unul cu studii juridice, după cum urmează:

a) pentru generali (amirali):

— președinte: un general (amiral) cu grad sau funcție superioară celui care urmează a fi judecat;

— membri: generali (amirali) cu grad cel puțin egal cu al celui care urmează să fie judecat;

b) pentru ofițerii cu gradul de colonel (comandor):

— președinte: un ofițer care are cel puțin gradul de colonel (comandor);

— membri: colonei (comandori);

c) pentru ofițerii cu gradul de locotenent-colonel (căpitan-comandor):

— președinte: un colonel (comandor);

— membri: — un colonel (comandor);

— un locotenent-colonel (căpitan-comandor);

d) pentru ofițerii cu gradul de maior (locotenent-comandor):

— președinte: un ofițer care are cel puțin gradul de locotenent-colonel (căpitan-comandor);

— membri: — un ofițer care are cel puțin gradul de

locotenent-colonel (căpitan-comandor);

— un ofițer care are cel puțin gradul de maior

(locotenent-comandor);

e) pentru ofițerii cu grade inferioare:

— președinte: un ofițer cu grad superior;

— membri: — un ofițer cu grad superior;

— un ofițer cu grad inferior, cel puțin egal în

grad cu cadrul militar trimis în fața consiliului de

judecată;

f) pentru maiștri militari și subofițeri:

— președinte: un ofițer cu grad superior;

— membri: — un ofițer, indiferent de grad;

— un maistru militar sau subofițer, cel puțin

egal în grad cu cadrul militar trimis în fața

consiliului de judecată.

(2) Cadrele militare care se numesc în componența consiliilor de judecată pot fi de la eşaloanele unde funcționează consiliile respective, precum și din unitățile subordonate acestora. De regulă, 1-2 cadre vor fi din unitatea unde este încadrat cel care urmează să fie judecat.

(3) Nu pot fi numite ca membri în consiliile de judecată cadrele militare aflate în următoarele situații:

a) îndeplinesc funcția de comandant/șef al unității sau sunt înlocuitori legali ai acestuia;

b) ocupă funcția de consilier juridic sau îndeplinesc atribuții de consilier juridic în/pentru unitatea în care își desfășoară activitatea cadrul militar trimis în fața consiliului de judecată;

c) ocupă funcția de ofițer psiholog sau îndeplinesc atribuții de asistență psihologică în/pentru unitatea la nivelul căreia se constituie consiliul de judecată;

d) se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare;

e) se află în curs de cercetare prealabilă ori în analiza consiliului de judecată/onoare;

f) împotriva acestora a fost dispusă începerea urmăririi penale, se află în faza de judecată sau au fost condamnați prin hotărâre judecătorească la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării pedepsei ori la pedeapsa amenzii penale pentru infracțiuni săvârșite din culpă ori față de acestea s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă;

g) sunt rude sau afini, până la gradul al patrulea inclusiv, cu cel trimis în judecată;

h) sunt parte (ei sau rudele lor până la gradul al patrulea inclusiv) într-un proces contra celui cercetat;

i) sunt creditori sau debitori ai celui trimis în judecată;

j) au avut calitatea de ofițer desemnat pentru cercetarea faptei;

k) au avut calitatea de ofițer nominalizat să ajute la efectuarea cercetării prealabile;

l) au calitatea de șef nemijlocit sau subordonat al cadrului militar cercetat;

m) au făcut sesizări împotriva celui cercetat sau urmează să se prezinte ca martori în ședința de judecată;

n) au participat la analiza cauzei în consiliul de onoare.

Art. 35. — În cazul în care într-o unitate nu este posibilă constituirea consiliului de judecată, componența acestuia se stabilește de comandantul/șeful eşalonului superior.

SECȚIUNEA a 2-a

Funcționarea consiliilor de judecată

Art. 36. — (1) Ofițerii, maiștrii militari și subofițerii sunt trimiși în fața consiliilor de judecată de către comandanții/șefii unităților din care fac parte.

(2) Comandanții/Șefii unităților de la nivelurile ierarhice superioare pot trimite cadrele militare din unitățile subordonate, iar ministrul afacerilor interne pe orice ofițer, maestru militar sau subofițer în fața consiliilor de judecată de la eşaloanele la care, potrivit prevederilor art. 32 și 33, acestea pot să fie judecate.

(3) Cadrele militare detașate la alte unități din Ministerul Afacerilor Interne sunt trimise în fața consiliilor de judecată constituite la nivelul unităților din care fac parte.

(4) Cadrele militare numite în statul „M” ori în statul „S” al Ministerului Afacerilor Interne sunt trimise în fața consiliilor de judecată constituite la nivelul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne.

(5) Cadrele militare numite în statul „S” al inspectoratelor generale sunt trimise în fața consiliilor de judecată constituite la nivelul acestora.

(6) Cadrele militare care urmează cursuri sau susțin examene de carieră în instituțiile de formare ale Ministerului Afacerilor Interne sunt trimise în fața consiliilor de judecată constituite la nivelul unităților din care fac parte.

Art. 37. — Comandanții/Șefii unităților unde se constituie consiliul de judecată inițiază demersurile necesare cercetării faptelor care se supun analizei acestuia, astfel:

a) la ordinul ministrului afacerilor interne sau al comandanților/șefilor eşaloanelor superioare unității din care face parte cadrul trimis în fața consiliului de judecată;

b) în urma hotărârii consiliilor de onoare;

c) la aprecierea lor, în următoarele situații:

(i) când constată personal că se impune acest lucru și sunt date certe în acest sens;

(ii) când primesc propuneri din partea comandanților/șefilor unităților subordonate sau ai unităților unde sunt detașate cadrele care urmează a fi judecate sau ai instituțiilor de formare ale Ministerului Afacerilor Interne în care urmează cursuri sau susțin examene de carieră. În astfel de situații propunerile se înaintează, ierarhic, la eşalonul unde se constituie consiliul de judecată, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la descoperirea faptei de către comandanții/șefii unităților în care sunt detașați sau, după caz, ai instituțiilor de formare ale Ministerului Afacerilor Interne, fiind obligați să consemneze în scris punctul lor de vedere în legătură cu această propunere;

(iii) în urma unei reclamații sau sesizări primite de la o persoană care și-a declinat identitatea și a prezentat date certe transmise pe cale legală.

Art. 38. — (1) Ordinul/Dispoziția de trimitere în fața consiliului de judecată se emite în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință de fapta comisă sau, după caz, de la data luării măsurii prevăzute la art. 29 lit. d).

(2) Ordinul/Dispoziția prevăzută(ă) la alin. (1) conține, în mod obligatoriu:

a) temeiul legal în baza căruia se emite;

b) gradul, numele, prenumele, unitatea și funcția cadrului militar trimis în fața consiliului de judecată,

c) descrierea faptelor săvârșite,

d) componența consiliului de judecată;

e) după caz, numărul hotărârii consiliului de onoare și descrierea, pe scurt, a aspectelor reținute;

f) numele ofițerului desemnat care va efectua cercetarea prealabilă sau, după caz, al ofițerului desemnat care a efectuat cercetarea.

(3) Ordinul/Dispoziția de trimitere în fața consiliului de judecată se transmite, în scris, în termen de cel mult 2 zile lucrătoare de la emitere, prin grija structurii de resurse umane:

a) președintelui și membrilor consiliului de judecată;

b) comandantului/șefului unității din care face parte cadrul militar trimis în fața consiliului de judecată sau celui la care se află detașat sau pus la dispoziție, după caz;

c) ofițerului desemnat care va efectua cercetarea sau, după caz, ofițerului desemnat care a efectuat cercetarea;

d) cadrului militar trimis în fața consiliului de judecată pe bază de semnătură. În situația în care cadrul militar refuză să semneze de luare la cunoștință și de primire a ordinului/dispoziției de trimitere în fața consiliului de judecată se încheie un proces-verbal, care se introduce în dosarul cauzei.

(4) În situația în care cadrul militar trimis în fața consiliului de judecată absentează în mod justificat — misiune, spitalizare, concediu, permisie ori în situații de forță majoră — se încheie un proces-verbal, care se introduce în dosarul cauzei, termenul de comunicare către acesta, prevăzut la alin. (3), urmând să curgă de la data încetării acestei situații.

(5) Ordinul/Dispoziția prevăzută(ă) la alin. (1) se introduce în dosarul cauzei.

Art. 39. — (1) Cercetarea se realizează în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (4)—(6) și art. 10—15.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în situația prevăzută la art. 37 lit. b), nu se mai efectuează o nouă cercetare.

Art. 40. — (1) Dosarul cauzei, înregistrat la structura de secretariat a unității unde este constituit consiliul de judecată, se prezintă de către ofițerul desemnat președintelui acestuia.

(2) Ședința consiliului de judecată se ține în cel mult 5 zile lucrătoare de la prezentarea dosarului cauzei, data și ora fiind fixate de președintele consiliului, timp în care conținutul acestuia va fi studiat de membrii consiliului.

(3) Acest termen se reduce la maximum 48 de ore când trimiterea în fața consiliului de judecată se face pentru fapte care aduc grave prejudicii ordinii și disciplinei militare.

(4) În cazul în care președintele consideră că rezultatul cercetărilor nu este edificator, va chema cadrul militar trimis în fața consiliului de judecată, precum și persoanele care pot da relații asupra abaterilor săvârșite de acesta, pentru lămurirea diverselor aspecte și completarea dosarului cauzei.

Art. 41. — (1) Când două sau mai multe cadre militare sunt trimise în fața consiliului de judecată pentru aceleași fapte săvârșite în comun, li se întocmesc dosare separate, dar sunt trimise în fața aceluiași consiliu de judecată, constituit în raport cu cel mai mare în grad, respectiv în funcție pentru cadrele militare cu grade egale.

(2) Dacă cei învinuiți fac parte din unități subordonate unor eșaloane care pot constitui consilii de judecată, aceștia vor fi trimiși în fața consiliului de judecată al primului eșalon superior comun, la ordinul comandantului acestuia.

Art. 42. — (1) Cadrul militar trimis în fața consiliului de judecată are dreptul să fie asistat de un apărător, cu respectarea prevederilor legale referitoare la protecția informațiilor clasificate.

(2) Apărătorul este ales de cel în cauză dintre cadrele militare în activitate, din rândul absolvenților cu studii juridice care dețin certificat/autorizație de acces la informațiile clasificate vehiculate în cauză.

(3) Apărătorul ales nu poate fi:

a) consilierul juridic al unității sau care îndeplinește atribuții de consilier juridic în/pe unitatea în care își desfășoară activitatea cadrul militar trimis în fața consiliului de judecată;

b) membru al consiliului de judecată sau, după caz, membru al consiliului de onoare care a analizat cauza;

c) ofițerul desemnat;

d) ofițerul nominalizat să ajute la efectuarea cercetării prealabile.

Art. 43. — (1) Președintele consiliului de judecată, cu cel mult 3 zile lucrătoare înainte de desfășurarea ședinței, va aduce la cunoștința cadrului militar trimis în fața consiliului, sub semnătură, precum și apărătorului acestuia, în cazul în care și l-a ales, conținutul dosarului cauzei. În situația prevăzută la art. 40 alin. (3), acest termen va fi de 24 de ore.

(2) Prevederile art. 21 se aplică în mod corespunzător atât cadrului militar trimis în fața consiliului de judecată, cât și apărătorului ales.

Art. 44. — (1) Cadrul militar trimis în fața consiliului de judecată are dreptul să ceară recuzarea membrilor consiliului.

(2) Membrii consiliului de judecată au obligația să se abțină de la a desfășura activități în cadrul consiliului, dacă se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 18 alin. (1).

(3) Prevederile art. 18 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(4) Recuzarea sau abținerea președintelui consiliului de judecată se soluționează de persoana care a constituit consiliul

de judecată, prin rezoluție scrisă pe cererea de recuzare ori declarația de abținere.

(5) Cadrul militar în privința căruia a fost admisă cererea de recuzare, respectiv declarația de abținere se înlocuiește prin ordin emis de comandantul/șeful care a constituit consiliul de judecată.

Art. 45. — Membrul sau membrii consiliului de judecată recuzați sau care, din motive bine întemeiate, se abțin să participe la judecarea cazului vor fi înlocuiți de către ministrul afacerilor interne/comandantul/șeful unității care i-a numit cu alte cadre militare care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 33, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data când s-a admis recuzarea, respectiv abținerea.

Art. 46. — (1) Ședințele consiliului de judecată nu sunt publice.

(2) La începutul ședinței, președintele consiliului de judecată le va atrage atenția membrilor acestuia să își dea votul fără patimă și prejudecăți, îndeplinindu-și datoria de conștiință ca păstrători ai onoarei și demnității militare. În numele aceluiași valori morale, înainte de a fi audiați, martorilor li se va cere să spună numai adevărul și să nu ascundă nimic din ceea ce cunosc.

(3) Președintele consiliului de judecată dă citire ordinului/dispoziției de trimitere a cadrului militar în fața consiliului de judecată, iar ofițerul desemnat va prezenta referatul întocmit. În continuare, se dă cuvântul cadrului militar trimis în fața consiliului de judecată, personal ori prin apărător, pentru a-și prezenta faptele, precum și eventualele probe pregătite în apărare.

(4) Se trece la ascultarea celui judecat, căruia membrii consiliului de judecată, prin președintele acestuia, îi pun întrebările pe care le consideră necesare pentru a se edifica asupra faptelor săvârșite. Acesta răspunde la întrebări personal, în prealabil putând să se consulte cu apărătorul.

(5) După epuizarea întrebărilor sunt audiați martorii care vor fi introduși în sală, pe rând, în ordinea stabilită de președintele consiliului.

(6) Membrii consiliului de judecată pot adresa întrebări martorilor prin președintele consiliului. În același mod, cadrul militar judecat sau apărătorul poate adresa întrebări sau cere lămuriri martorilor.

(7) Președintele declară dezbaterile încheiate și se trece la deliberare, pe timpul căreia este permisă prezența numai a membrilor consiliului de judecată. Deliberarea se va încheia prin luarea unei hotărâri.

Art. 47. — (1) Prezența în sală a cadrului militar judecat este obligatorie. Atunci când cadrul militar trimis în fața consiliului de judecată absentează justificat (misiune, spitalizare, concediu, permisie ori în situații de forță majoră), se încheie un proces-verbal, care se introduce în dosarul cauzei, termenul prevăzut la art. 40 alin. (2) fiind suspendat, urmând ca ședința să se stabilească într-un termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data încetării situației.

(2) În caz de absență nejustificată a cadrului militar trimis în fața consiliului de judecată, ședința de judecată se desfășoară în lipsa acestuia, specificându-se acest lucru în procesul-verbal al ședinței și în hotărâre.

Art. 48. — (1) În situația în care în ședința de judecată rezultă necesitatea completării dosarului cu noi probe, consiliul poate hotărî cu majoritate de voturi, o singură dată, reluarea judecării cauzei în termen de cel mult 5 zile lucrătoare.

(2) Hotărârea de reluare a judecării va fi adusă la cunoștința cadrului militar trimis în fața consiliului de judecată, va fi consemnată în procesul-verbal și, totodată, despre aceasta președintele consiliului va raporta ministrului afacerilor interne/comandantului/șefului unității la care funcționează consiliul de judecată.

(3) În procesul-verbal se vor preciza aspectele insuficient clarificate, asupra cărora trebuie să se obțină date suplimentare necesare la reluarea judecării.

SECȚIUNEA a 3-a

Hotărârea consiliilor de judecată

Art. 49. — Consiliile de judecată adoptă o hotărâre care cuprinde una dintre următoarele soluții:

a) fapta sesizată nu constituie abatere de la disciplina militară;

b) fapta sesizată constituie abatere de la disciplina militară, cu propunere de aplicare a uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 33 din lege;

c) fapta sesizată constituie abatere de la disciplina militară, cu propunere de trecere în rezervă, prin aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) lit. i) și j) și art. 88 din lege.

Art. 50. — (1) În luarea hotărârii, consiliul de judecată va avea în vedere caracterul și gravitatea abaterii, împrejurările în care a fost săvârșită și comportarea anterioară a celui judecat.

(2) Consiliul de judecată ia hotărârea în felul următor: fiecare membru, începând cu cel mai mic în grad, iar la grade egale cu cel mai nou în grad, propune una din hotărârile prevăzute la art. 49 din prezentul regulament, adoptându-se hotărârea propusă de majoritatea membrilor consiliului.

(3) Hotărârea consiliului de judecată va conține descrierea pe scurt a abaterii săvârșite, concluziile rezultate, propunerea fiecărui membru al consiliului și decizia adoptată.

(4) Hotărârea se semnează de toți membrii consiliului de judecată și se aduce la cunoștință celui judecat, sub semnătură. Dacă acesta refuză să semneze, președintele consiliului va dispune consemnarea situației în procesul-verbal al ședinței.

(5) Modul de desfășurare a ședinței de judecată, precum și hotărârea adoptată se consemnează în procesul-verbal al ședinței de către unul din membrii consiliului, desemnat de către președintele acestuia.

Art. 51. — Hotărârea adoptată, împreună cu procesul-verbal al ședinței și dosarul cauzei, se prezintă imediat ministrului afacerilor interne/comandantului/șefului unității care a dispus trimiterea cadrului militar în fața consiliului de judecată.

Art. 52. — (1) După analizarea documentelor, ministrul afacerilor interne/comandantul/șeful unității va proceda astfel:

a) infirmă în scris hotărârea adoptată, dacă au fost încălcate prevederile de procedură cuprinse în prezentul regulament, și restituie motivat dosarul în vederea reanalizării de către consiliul de judecată;

b) în cazul adoptării hotărârii de la art. 49 lit. b), va aplica sancțiunea disciplinară propusă sau una mai ușoară;

c) în cazul adoptării hotărârii de la art. 49 lit. c), va aplica o sancțiune disciplinară mai ușoară sau va emite actul administrativ de trecere în rezervă, iar în situația în care nu are competență, va înainta pe cale ierarhică, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data pronunțării, un raport însoțit de dosarul cauzei ministrului afacerilor interne, respectiv comandantului/șefului care are competență potrivit art. 43 din lege, în vederea emiterii actului administrativ de trecere în rezervă.

(2) După adoptarea uneia din hotărârile prevăzute la art. 49 alin. (1) lit. a) și b), dosarul cauzei va fi introdus în dosarul personal al celui judecat de consiliul de judecată.

(3) În cazul dispunerii măsurii prevăzute la alin. (1) lit. a), cauza se reanalizează de către consiliul de judecată, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare.

(4) În cazul dispunerii măsurii prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), dosarul cauzei se înaintează structurii de resurse umane, în vederea întocmirii ordinului/dispoziției de sancționare sau, după caz, în vederea înaintării acestuia, pe cale ierarhică, ministrului afacerilor interne/comandantului/șefului care are competență potrivit art. 43 din lege, în vederea emiterii actului administrativ de trecere în rezervă.

Art. 53. — Cadrului militar sancționat disciplinar i se comunică ordinul/dispoziția de sancționare, în condițiile art. 31.

CAPITOLUL III

Contestarea sancțiunii

Art. 54. — (1) Cadrul militar sancționat poate formula contestație împotriva sancțiunii disciplinare, care se depune la secretariatul unității conduse de persoana care a dispus sancțiunea disciplinară, în termen de 10 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință. Cu această ocazie pot fi contestate și celelalte acte care au stat la baza emiterii ordinului/dispoziției de sancționare

(2) În această situație, persoana prevăzută la alin. (1) înaintează, cu celeritate, șefului unității ierarhic superioare dosarul cauzei și un raport motivat cu privire la sancțiunea disciplinară dispusă și la motivele propunerii de respingere sau de admitere a contestației.

(3) În cazul sancțiunilor dispuse de ministrul afacerilor interne, acestea pot fi contestate de cadrul militar nemulțumit, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 55. — (1) Șeful unității ierarhic superioare soluționează contestația, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data înregistrării la structura de secretariat a unității, prin decizie motivată, și poate dispune, după caz:

a) respingerea contestației ca tardiv introdusă sau ca neîntemeiată și menținerea sancțiunii aplicate;

b) admiterea contestației și aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai ușoară decât cea aplicată prin ordinul/dispoziția de sancționare contestat/contestate;

c) admiterea contestației și anularea ordinului/dispoziției de sancționare contestat/contestate.

(2) Decizia motivată trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;

b) precizarea prevederilor legale încălcate de cadrul militar;

c) analiza susținerilor prezentate de cadrul militar în cuprinsul contestației;

d) temeiul de drept în baza căruia se aplică sancțiunea disciplinară;

e) motivul admiterii sau respingerii contestației cadrului militar cu privire la sancțiunea aplicată.

Art. 56. — (1) Cadrului militar sancționat i se comunică decizia motivată, prin grija structurii de resurse umane, în condițiile art. 31 alin. (2) și (3).

(2) Ordinul/Dispoziția de sancționare și decizia motivată se comunică și unității care asigură gestiunea resurselor umane.

(3) Prin grija structurii de resurse umane a unității prevăzute la alin. (2), ordinul/dispoziția de sancționare și decizia motivată se comunică structurii financiare care asigură plata drepturilor salariale ale cadrului militar sancționat, dacă sancțiunea disciplinară are efecte pecuniare.

Art. 57. — După soluționarea contestației, cadrul militar nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea publicării Registrului consultanților fiscali
și al societăților de consultanță fiscală în Monitorul Oficial al
României, Partea I**

Având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 6/2012, cu modificările ulterioare,

**Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința
din 27 iulie 2016, hotărăște:**

Articol unic. — Se aprobă publicarea Registrului consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală în Monitorul Oficial al României, Partea I, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Ion-Toni Teau

București, 27 iulie 2016.
Nr. 7.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

